

vilde blive et kirkeligt Udvalg af samme Art som dem, vi jo har haft en hel Del af, et kirkeligt Udvalg, der vilde betragte det som sin egentlige Opgave at stille Forslag, ikke om en Adskillelse mellem Stat og Kirke, men om Indførelse af en Kirkeforfatning, en Kirkedag. Ja, man faar endogsaa det Indtryk ved at høre det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, at dette Udvalg allerede som Udvalg skulde være en Slags Kirkedag, idet det jo egentlig er det ærede Medlems Ønske, at alle vigtige Afgørelser skulde forelægges for dette kirkelige Udvalg. Jeg hørte saaledes i Gaar, at det ærede Medlem mente, at Spørgsmaalet om de sønderjydske Præstegaarde var et Spørgsmaal, der burde forelægges dette kirkelige Udvalg. Vi fra vor Side ønsker ikke at medvirke til Nedsættelse af et saadant kirkeligt Udvalg; vi ønsker at medvirke til Nedsættelse af et Udvalg, som skal tage en Adskillelse mellem Stat og Kirke under Overvejelse, men i et saadant Udvalg mener vi, der skal være en virkelig fyldig og fuldgyldig Repræsentation for hele det danske Folk, baade for den Del af det danske Folk, som hører til Folkekirken, og for den Del, som staar udenfor Folkekirken, hvad enten de slutter sig til et anerkendt eller til et ikke-ankendt Trossamfund, eller de stiller sig udenfor ethvert Trossamfund.

De Spørgsmaal, det vil komme til at dreje sig om i et saadant Udvalg, vil jo nemlig først og fremmest blive Spørgsmaal af økonomisk Art; det vil blive Spørgsmaalet om, hvorledes de offentlige Midler; der hidtil har været henlagt til Kirkens Brug, fremtidig skal anvendes, hvordan de skal fordeles, og hvordan de skal administreres. Disse Spørgsmaal er Spørgsmaal, som hele det danske Folk uanset kirkelig Stilling i Virkeligheden er interesseret i, og hvori det derfor ogsaa bør høres, og derfor tilfredsstillende det Forslag, der er stillet af den højtærede Kirkeminister os ikke, thi det kan aldrig skabe et saa fuldgyldigt Udtryk for hele det danske Folk. Den højtærede Kirkeminister har allerede diskvalificeret Menighedsraadene, idet han har udtalt ved en anden Lejlighed, at Menighedsraadene efter den Maade, hvorpaa de vælges, og efter den ringe Deltagelse, der har været i Valgene, egentlig ikke har Ret til at staa som Udtryk for de folkekirkelige Medlemmers Standpunkt, hverken i den ene Sag eller i den anden. Jeg er fuldkommen enig med den højtærede Minister i dette, men saa forstaar jeg heller ikke, at man kan tillægge Menighedsraadene en saa afgørende Indflydelse ved Nedsættelsen af det Udvalg,

der her er Tale om, som man giver dem ved at lade dem vælge de 8 Medlemmer. Men endnu mindre mener jeg, at man kan give de Institutioner eller Organisationer, der er Tale om i dette Lovforslag, nemlig Kirkeligt Samfund af 1898, Kirkelig Forening for den indre Mission i Danmark, Valgmenighederne, Det københavnske Kirkefond og nu, efter Ændringsforslaget, tillige Kirkeligt Centrum, en Særbegunstigelse ligeoverfor de mangfoldige, de langt, langt talrigere Medlemmer af den danske Folkekirke, som slet ikke har nogen Forbindelse med disse Organisationer, disse Virksomheder. Vi mener, at den eneste fuldgyldige Repræsentation for det danske Folk er Folketinget, og naar det derfor drejer sig om at nedsætte et Udvalg, til Drøftelse af de Spørgsmaal, der her er Tale om, hvor det gælder Adskillelsen mellem Staten og Kirken, saa er det ganske naturligt, at man gør Folketinget til den Valgforsamling, der vælger dette Udvalg. Det er jo ikke Meningen, at Folketinget skulde vælge Medlemmerne af dette Udvalg indenfor sin egen Midte. Hvis Folketinget indenfor sin Midte finder Medlemmer, som det mener egnet til at tage Sæde i dette Udvalg, saa vælger det naturligvis disse, men ellers er jeg ganske sikker paa, at de forskellige Partier nok skal vide at finde de bedst egnede Kvinder eller Mænd til at tage Sæde i dette Udvalg. Det, det gælder om, er jo i Virkeligheden, at dette Udvalg bliver en fuldgyldig Repræsentation for det danske Folk, saa ingen skal komme siden og sige, at de og de Interesser fik en Særbegunstigelse ved Nedsættelsen af dette Udvalg. Jeg ved meget vel, at det til syvende og sidst er Rigsdagen, der skal tage Beslutning paa Grundlag af de Forslag, der stilles af det paagældende Udvalg, men jeg er ogsaa ganske sikker paa, at Tilrettelæggelsen, Forberedelsen, bør foregaa paa det mest upartiske Grundlag. Dette, er jeg sikker paa, opnaar man bedst ved at lade Udvalget vælge paa den af Mindretallet foreslaaede Maade, og jeg skal derfor indtrængende anbefale, at man stemmer for det af Mindretallet under Nr. 1 stillede Ændringsforslag.

Jeg skal saa gøre nogle ganske faa Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen. Det ærede Medlem var meget, jeg kan næsten sige fortørnet over den Betænkning, Mindretallet har tilladt sig at skrive; han havde dog troet, at det skulde lykkes at faa Mindretallet til at opgive at skrive en saadan Betænkning, der jo vilde være egnet til at vække Interesse i